

BERLIN ... HOBBY CITY

Kiddy Citny หนึ่งตำนาน ผู้เพนท์กำแพงเบอร์ลิน ส่วนที่เขาเพนท์ถือเป็นการออริจินอล เพนท์ในระหว่างสงครามขณะตะวันตกและตะวันออกของเยอรมนียังไม่รวมกัน ที่คนทั่วโลกต่างมุ่งไปถ่ายรูปด้วยนั้น คิดคือบอกว่ามันเป็นของปลอม

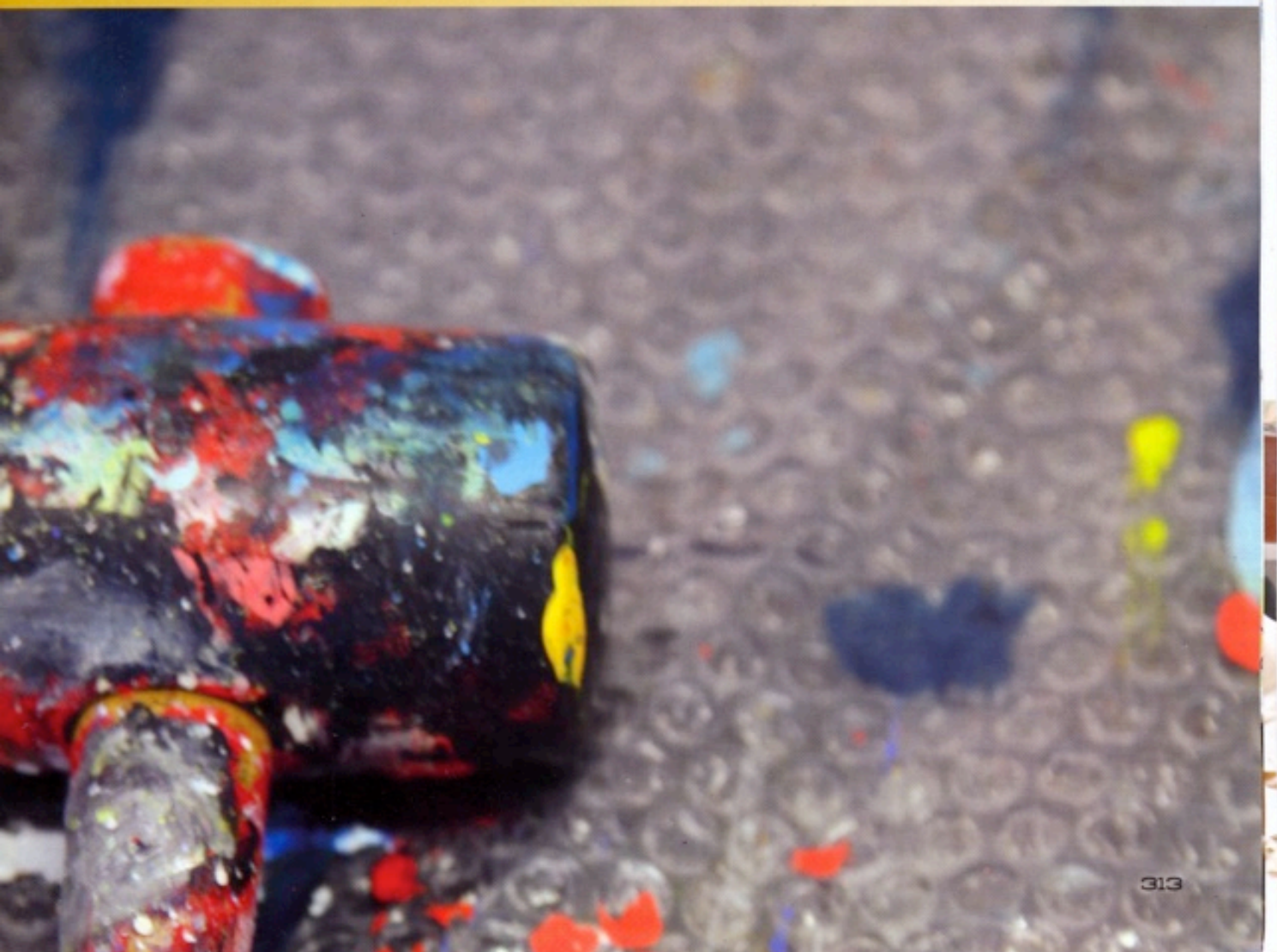
ทำไมปลอม ... เริ่มอ่านเลยคะแล้วจะเข้าใจ

ในสตูดิโอย่านชุนาแบกของเบอร์ลิน เรานั่งคุยกับผู้ชายคนหนึ่ง ผู้ชายมากประสบการณ์ชีวิตซึ่งถ้าจะให้พูดถึงชีวิตเขา คงต้องอาศัยเขียนนิยายกันเป็นเล่มๆ ละคะจึงขอตัดสลับบางช่วงบางตอนมาให้อ่านโดยเชื่อว่าคุณจะต้องได้อะไรจากมุมมองของเขาแน่ ผู้ชายซึ่งมีร่องเท้าสองคู่เหมือนกันเบียด คู่แรกสีดำขลับ อีกคู่ 'เบือนสี' ขลับ เบือนชนิดที่ว่าเห็นแค่ร่องเท้าก็รู้แล้วว่าคนนี้ทำอาชีพอะไร

'ศิลปินเพนท์กำแพงเบอร์ลิน' ฟังแล้ว ดูไกลตัวมาก คูยิ่งใหญ่เกินจับต้อง แต่ไม่ใช่กับเขา คิดดีเริ่มชีวิตมาจากสายดนตรี ทำเพลงเอง อัปเดตดนตรีเอง ขายเอง กระทั่งมีเหตุให้เขาต้องหาสตาจ์เลี้ยงชีพด้วยการ

ทำงานศิลปะเป็น 'painter' ทำไปทำมาเลยหยุดไม่ได้ เพราะกลายเป็นชีวิตเสียแล้ว หลายสิบปีที่ผ่านมา เขาสร้างตัวเองจากความผิดพลาด ความอดทน และอย่างที่ยอกในช่วงเกริ่นนำ เมื่อยุค 80s เขาคือหนึ่งในผู้จารึกความรู้สึกไว้บนกำแพงเบอร์ลิน เราถามเขาถึงวิธีการเลือกศิลปินไปเพนท์กำแพงเบอร์ลิน รัฐบาลเขาเลือกด้วยคุณสมบัติเช่นไร คิดดีตอบ "ไม่มีใครเลือกเราเลือกเอง"

หากคุณเห็นกำแพงเบอร์ลินส่วนที่เหลือในวันนี้กับ **East Side Gallery** นั่นคือส่วนกำแพงว่างที่เหลืออยู่ และรัฐบาลก็ได้เชิญศิลปินทั่วโลกมาร่วมบรรเลงงานอาร์ตจารึกไว้ ณ ภายหลังที่เยอรมันสองฝั่งรวมกันแล้ว ในขณะที่อีกส่วนกำแพงซึ่งคิดดีได้ไปเพนท์ไว้วันถูกรื้อถอนออกไปหมดแล้วในวันปลดสงคราม งานกำแพงเหล่านั้นถูกแยกร่างแบ่งชิ้นกระจายไปอยู่ตามพิพิธภัณฑ์ระดับโลกต่างๆ โดยส่วนของเขา ปัจจุบันอยู่ที่ MOMA มหานครนิวยอร์ก

..คิดดีเริ่มเปิดภาพถ่ายที่เขาเก็บไว้ในอัลบั้ม ชื่ออธิบายให้เห็นถึงพื้นที่สองฝั่งกำแพง "สมัยนั้น สิ่งที่เราทำคือค่อยๆเดินไปที่กำแพง ระวังและมองให้ดูว่ามีทหารฝั่งตะวันออกอยู่หรือเปล่า เพราะพวกเขาจะคอยห้าม สมัยนั้นยังไม่ค่อยมีใครไปพื้นที่เลยด้วยซ้ำ กระทั่งวันสำคัญของการรื้อร้างกำแพงนั้นละ เสี่ยวงานของผมกับเพื่อนก็ถูกส่งไปโมนาโกเพื่อประมวล รัฐได้ส่งตางค์มาเยอะเลยนะ ครึ่งล้านยูโรได้ ตอนหลังทนายความของผมคนนึงรู้สึกว่ามันไม่แฟร์เลยยื่นฟ้องร้องกันเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ ใช้เวลาไปสิบปี จนเราได้สตางค์จากรัฐกลับมามีครั้งหนึ่ง ..หลายคนฟังเรื่องนี้จากผม งงกันทั้งนั้น ไม่ค่อยมีใครรู้หรือทรากว่ากำแพงที่เห็น ..มันไม่ใช่(หัวเราะ)

...คิดง่ายๆก็พอว่า รัฐบาลฝั่งตะวันออกเป็นนาซีมากๆ ไม่มีใครจะสามารถเข้าใกล้กำแพงได้ในระยะร้อยเมตรหรอก ผมกับเจอร์รี่ (เพื่อนศิลปินอีกคน) เราจึงหันที่กันที่ด้านตะวันตก"

กำแพงเบอร์ลินสมัยเยอรมนี สองฝั่งยังถูกกีดกันเสรีภาพ คือช่วงเวลาที Kiddy กับเพื่อนของเขาได้ไปพื้นที่เอาไว้ที่ฝั่งกำแพงด้านตะวันตก เนื่องจากกำแพงด้านตะวันออกมีทหารเฝ้า ไม่มีใครสามารถเข้าไปได้

..ภาพที่เห็นบนกำแพงคืองานของ Kiddy Citny ซึ่งปัจจุบันบางเสี้ยวได้ถูกนำไปเก็บไว้ที่ MOMA นิวยอร์ก ขณะที่อีกหลายส่วนถูกรื้อทำลายไปนานแล้ว

Kiddy ใช้ชีวิตกับสตรีทอาร์ทมายาวนาน เขาอาจเคยจิบไวน์บ้างแต่ยังคงสวมเสื้อยืดเบีนๆ ในห้องพักส่วนตัวเขามักลองตีจิตอลรูนไปราวางอยู่ หากกล่องที่วางก็เบือนสไลตามกาลเวลาไปหมดอย่างไม่ตั้งใจ การสนทนาระหว่างเรากับเขาต่างจากการนั่งคุยกับศิลปินไทยระดับไฮเอนหลายคนด้วยซ้ำไป

..หลายคนที่เราต้องปิ่นคุยด้วยวาจาที่เราต้องประดิษฐ์ตามสถานะที่ตัวเขาวางไว้

เบอร์ลินเป็นเมืองที่ศิลปินทั่วโลกต่างอยากมาใช้ชีวิต ทั้งด้วยเหตุผลของบรรยากาศและค่าครองชีพที่จัดว่า 'อยู่ได้' หากในขณะเดียวกัน จริงหรือที่ศิลปินเบอร์ลินต้องการเพียงแค่ 'แรงบันดาลใจ' จริงหรือที่ไม่ได้ต้องการโด่งดังเป็นที่รู้จัก

"มันสินะ คนทำศิลปะมีหลายเกรดเสียด้วย นั่งจิบเรดไวน์เลือกดูโชว์ก็ๆก็มีเยอะเหมือนกัน แต่อาร์ตของผม ผมทำงานหนักใช้ได้เลยนะ อาร์ตของผมเหนื่อยมาก มันยากและต้องใช้เวลา ต้องออกไปเจอนั้นเจอนี้ คุยกับคน บางทีคุยกันห้าหกชั่วโมงกว่าจะได้อินสไปร์กลับมาบ้าง แต่อินสไปร์จากชีวิตจริง จากการเดินทาง มันเป็นสิ่งที่สวยงามที่สุดเลยนะ"

ความเชื่อแบบเดิมๆว่ายุโรปช่างขยันสนับสนุนศิลปะเสียเหลือเกิน ไม่ใช่กับทุกที่เสมอไปหรอกค่ะ อย่าง ณ ปัจจุบัน เบอร์ลินมีศิลปินอยู่เกือบสองหมื่นคน วิธีส่วนใหญ่คือทำงานประจำช่วงกลางวัน เสรีพออาหารบ้างเสรีพกาแพ้ง ตกดึกก็นั่งทำศิลปะแล้วตกลงพวกเขาอยู่รอดได้จริงหรือ

"ไม่ได้หรอก (คิดดีสำเนาทันที) 80 เปอร์เซ็นต์ของพวกเขาพอทำๆไปก็เริ่มซาหายกันไปเอง หายที่สุด ศิลปะก็กลายเป็นฮ็อบบี้"

ฮ็อบบี้? ...งานอดิเรกนี่นะ ตกลงเบอร์ลินคือ Hobby City ถึงว่า 'น่าอยู่เชียว' ...เราปั่นกับตัวเอง

ฟังดังนั้น คิดดีปล่อยเสียงหัวเราะสุดแรงเกิด เขาถูกใจนิคเนมใหม่ของเบอร์ลินมาก "ใช่ เธอพูดถูก Hobby City" จากนั้นคิดดียังคงหัวเราะยาวต่อเนื่องกับชื่อนี้ที่เราตั้งให้

Berlin...The City of Hobbies